

paa, idet Arbeideren, efterat have forbragt den Capital, som hans Arbeidskraft udgjør, ved Hjælp af den vil kunne sikke sig et Tilskud til sin mindre Indtægt og altsaa vil kunne fritage sig for Arbejde, som han ikke længer magter. Det forekommer mig sølgelig, at hele Bøgten maa lægges paa, at Tarifen affattes saaledes, at den sættes saa lavt som muligt for denne Art Forsikkring. Den for dem, der tegne Forsikringer, vistnok iøvrigt heldige Omstændighed, at de under visse Forhold som dem, der ere nævnte i §§ 4, 5 og 7, kunne opnaae visse Forandringer i deres Forsikringer, er jo ganske behagelig, men ligesaa vist som dette vil medføre Fordele for dem, der tegne Forsikringerne, ligesaa vist vil det paa den anden Side ogsaa medføre Tab for den forsikrende Anstalt, altsaa ligefrem have til Følge, at denne maa sætte Præmierne høiere. Men det, hvorpaa det Hele i denne Sag vil komme an, er jo nu vistnok just det, at de Forsikringer, som under ganske ordinaire Forhold kunne stee ifølge § 2, navnlig dennes Nr. 2, uanset Udfigterne til mulige senere Forandringer, sættes saa lavt, at det for den arbejdende Klasse vil være let at gjøre de dertil fornødne Tilskud. Man bør derfor ordne Sagen saaledes, at alle andre private Forsikringsanstalter, som, naar først Stemningen for at tegne Livrente og Livsforsikringer er vaft hos Almuen, ville komme igang, ikke ville være istand til at concurrere med den store Forsikringsanstalt, som her foreslaaes indrettet af Staten. Det vil, naar man gennem dette Lovforslag og gennem Communernes Virksomhed i den deri omhandlede Sags Tjeneste saavel som ad anden Vej først har tilveiebragt en Stemning hos Almuen for Erhvervelse af Livrente og Livsforsikkring, jo ikke udeblive, at den private Svindel, om jeg saa maa bruge dette Udtryk, ogsaa vil komme paa Siden af den nye Anstalt for at søge, om den i alt Fald ikke for en Tid ved billigere Præmier og andre Fordele og under Indtrykket af den Stemning, der saaledes er kommen tilstede, skulde kunne lokke Letsindige over i sine Hænder. Det forekommer mig derfor, at man maa simplificere Lovforslaget med det ene Formaal for Die at gjøre Forsikringerne under Nr. 2 og

Nr. 5 i samme § 2 saa billige som muligt. — Der er en Bestemmelse i Lovforslagets § 10, som ikke er mig fuldkomment klar, naar jeg sammenholder den med Bestemmelsen i § 16, sidste Stykke, nemlig den, hvori det hedder, at Tarifen skal udarbejdes „paa Forudsætningen om en Rentefod af 4 pCt. aarligt for Anbringelsen af de indkomne Capitaler“. Hvis Meningen hermed skulde være den, at det vilde være tilraadeligt under de for Tiden bestaaende Forhold at basere Tarifen paa den Forudsætning, at en Rentefod af 4 Procent er den almindelige, saa vilde dette jo vistnok være en meget rimelig, men tillige en i Loven muligt overflødig Bestemmelse. Jeg antager imidlertid, at det ikke er Meningen, og dertil ledes jeg ved, som sagt, at sammenholde denne Bestemmelse med Slutningen af § 16, hvor det siges, at, skulde det under en Opjørelse vise sig tilraadeligt at forandre den i § 10 fastsatte Rentefod, saa bestemmes det ved Lov. Jeg antager derfor, at den Bestemmelse, som jeg her har berørt, gaaer ud paa, at man ikke maa tage mere end 4 Procent af de Udlaan, der skulle stee af den Capital, der opspares. Har jeg misforstaaet Lovforslaget paa dette Punkt, haaber jeg imidlertid, at det maa blive berigtiget; for Tiden kan jeg i alt Fald ikke forstaae det anderledes. — Endnu skal jeg slutteligt kun tillade mig den Bemærkning, om der ikke i Lovforslaget kunde optages en Bestemmelse om, at de private Selskaber, der nu for Tiden maatte være stiftede med lignende Formaal — og, saavidt mig bekjendt, er der i flere Communer dannet saadanne Selskaber — kunde indoptages i den af Staten garanterede Anstalt, saasnart Finanzministeren fandt, at deres Tarif og de Bestemmelser, hvorpaa de iøvrigt vare grundede, gjorde det muligt at optage dem uden Tab for Statskassen. Jeg antager, at de paagjældende mindre Selskaber kun have dannet sig, fordi de have erfjendt, at der her var et godt Formaal, men at de helst ville gaae ind under Statens Garanti og dens Administration, og jeg antager, at dette vilde have sine Bæneligheder, naar der ikke ligefrem ved Loven var givet en saadan Bestemmelse som den af mig anthydede.